

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Batejats i enviats (i II)

Avui celebrem la Jornada del DOMUND de 2019. El lema escollit pel papa Francesc és: «Batejats i enviats: l'Església de Crist en missió en el món». Ens recorda que el baptisme és un do que ens incorpora a Crist i, al mateix temps és una vocació que ens crida a ser missioners, a col·laborar activament en la missió. És veritat que avui en aquesta missió es porta a terme amb formes noves, segons les necessitats del moment present. L'Esperit Sant continua suscitant nous carismes per a que l'Església segueixi complint aquest manament missioner. Els dons de la fe i de l'amor de Déu els hem rebut de forma gratuïta, i els hem de compartir de manera gratuïta. Déu vol que tots els éssers humans se salvin i arribin al coneixement de la veritat, i l'experiència del seu amor misericordiós, per mitjà de l'Església.

Gràcies al baptisme iniciem una nova vida a imatge i semblança de Déu, som alliberats del pecat i regenerats com a fills de Déu, som incorporats a l'Església i participem de la seva missió. En el baptisme, doncs, s'acompleix la promesa de ser fills en el Fill, fills de Déu i fills de l'Església. Els membres de l'Església són impulsats a continuar la missió a través de la caritat, i amb ella estimen Déu i desitgen participar, amb tots els homes, del goig immens de la vida de fills de Déu. A aquesta vida nova hi són destinats i cridats tots els homes i dones per formar un sol poble.

Aquí i ara el Senyor ens continua enviant a cadascú de nosaltres, i aquest és el princi-

DOMUND 2019 BATEJATS I ENVIATS

Aquest 20 d'octubre passa a l'acció i uneix-te a la celebració del Mes Missioner Extraordinari

pal servei que l'Església pot fer a cada persona i a tota la humanitat en el temps present. Vivim un temps en el que l'ésser humà està assolint unes conquestes científiques i tècniques que ens produeixen vertigen, però, al mateix temps, cada vegada li costa més trobar el sentit últim de la vida i arribar a viure com una família. La missió és responsabilitat de tota l'Església, de tots els seus membres. Tota l'Església i cada Església local ha de viure la sol·licitud missionera, cada membre segons la seva

funció i segons els carismes rebuts.

El papa sant Joan Pau II va distingir tres situacions d'evangelització. En primer lloc, la missió *ad gentes* amb els no cristians, és a dir, pobles, grups humans, contextos socioculturals on Crist i el seu Evangelí no són coneguts, o hi falten comunitats cristianes que puguin encarnar la fe en el propi ambient i anunciar-la a d'altres grups. En segon lloc, l'acció pastoral de l'Església on hi ha comunitats cristianes amb estructures eclesials adequades i sòlides, amb fe i vida, que irradien el testimoni de l'Evangelí i senten seu el compromís de la missió universal. En tercer lloc, la nova evangelització amb els batejats no creients. Es tracta d'una situació intermèdia, especialment en els països d'antiga cristiandat, on grups sencers de batejats han perdut els sentit de la fe i fins i tot no es reconeixen com a membres de l'Església i menen una existència allunyada de Crist i del seu Evangelí.

Batejats i enviats: l'Església de Crist en missió en el món. Davant aquest repte que ens presenta el Papa avui vull convidar a tres coses: un agraïment de tot cor als nostres missioners: sacerdots, religiosos i famílies en missió. Una crida a tots els batejats, perquè revifin la seva dimensió i la seva consciència missionera. Una pregària a Maria, la Mare, que va viure i va participar amb tota intensitat de la missió del seu Fill des del moment de l'Encarnació, i que ens consola i acompanya en la missió de l'Església.

ENTREVISTA

Per amor als pares

MARIA ROSA RAVENTÓS

La Maria Rosa Raventós, va estudiar química per ajudar l'empresa familiar però la vida la va portar a treballar a Àustria i a Alemanya, amb el seu marit, en Santi, «un exemple de generositat permanent i constant», assegura. En un moment determinat, la Maria Rosa va rebre la trucada del seu pare, que li va demanar que tornés a Barcelona, ja que necessitava que estigués al seu costat. Ella li va consultar a en Santi, que va acceptar sense dubtar-ho, i ambdós van canviar de vida «per amor als pares».

Vostè és una persona a qui li han preocupat sempre les persones grans que estan soles. Ens falta generositat afectiva?

Sí, certament. He comprovat que quan estàs molt de temps a les sales d'espera dels hospitals, la gent gran et mira i et diu moltes coses amb la mirada. Només amb el somriure que els puguis oferir, les seves angoixes i malalties poden arribar a ser més lleugeres. Crec que és un exercici que hauríem de fer tots.

Per què ha sentit sempre Déu tan a prop?

Déu sempre està amb nosaltres. Només cal obrir els ulls per comprovar que la vida no és nostra: tots estem de pas. Ell es manifesta en tot. Per això, cal tenir en compte la generositat i la misericòrdia, com diu l'Evangeli. La música també m'ha ajudat a tenir-lo a prop.

De què li està més agraïda a Déu?

Dels meus pares i del meu marit, sens dubte! D'haver conegut persones bones que ens ajuden a aprendre i a superar les dificultats. La fe és el més gran que podem tenir i, sense voler, es manifesta sempre. En els moments més feliços, però especialment en els més durs, Déu sempre ens acompanya.

Oscar Bardají i Martín

BISBAT DE TERRASSA

Relleu al grup d'Educació Afectiu Sexual del COF del bisbat a la delegació de Pastoral Familiar

El grup EAS (Educació Afectiu Sexual) es va formar dins del COF. Gràcies a aquest grup s'han fet passos importants a nivell de cursos d'afectivitat i sexualitat per educadors i trobades a parròquies i col·legis per pares i joves, així com cinemes fòrums... tot això de la mà d'un grup de persones preocupades pel tema i coordinats pel Giorgio Chevallard i la Silvia Brugueroles. Ara, nosaltres agafem el relleu de la coordinació, la Núria i jo, per continuar treballant en equip tots plegats.

Tenim clar que la visió cristiana de la sexualitat és la que aporta major felicitat i plenitud a la persona. Això no és el que pensa gran part de la nostra societat immersa en un món tecnològic i revolucionat sexualment. Val a dir que el silenci no és una opció per a l'educació afectiu-sexual, el Sant Pare ens ho recorda a l'*Evangelium Gaudium* 49: «prefereixo una Església accidentada, ferida i tacada per sortir al carrer, abans que una Església malalta pel tancament i la comoditat d'aferrarse a les pròpies seguretats».

Volem ajudar a descobrir una manera diferent de viure i aquesta, sens dubte, és la llum i la sal que els cristians

aportem al món. L'Església presenta quelcom diferent del que bombardegen els mitjans de comunicació, les xarxes socials o certs grups polítics... no serem veritablement lliures si no tenim diferents opcions per a escollir.

La veritat no passa de moda i tornarem sens dubte, creients i no creients, a redescobrir-la. En aquest retrobament hi ha preguntes que ens sorgeixen, el perquè de la castedat, el nuviatge cristià, el perill de la pornografia en els joves i en els matrimonis, els abusos sexuals...

Que meravellós és viure les relacions sexuals com una donació en el que hi ha un misteri que ens porta a Déu. Tenim una dignitat i som un tresor únic i irrepètiblle creat per estimar i ser estimat.

Donem gràcies a Déu pels regals que ens fa, ens posem a la seva disposició per ser els seus instruments i demanem la força de la pregària a tothom per donar a conèixer l'autèntic valor de l'afectivitat i sexualitat de l'amor humà.

Juanjo Sanz i Núria Marcet

Per contactar, sol·licitar xerrades, dubtes: nuriamarcet@coac.net

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

¿Lloro por mi hijo o por mí?

El médico-psiquiatra Claudio Naranjo (California, EE.UU.), fundador del Instituto Seekers After Truth, propone hacer una **síntesis** entre **terapia** y **espiritualidad** para **mejorar** nuestras **vidas**.

Afirma: «Si uno se **vacía interiormente** le llegan todas las **riquezas**. En la **muerte** de mi **único hijo** de 11 años **lloré** sin parar durante dos meses. Fue una experiencia de intenso **amor retardado**. La tragedia de no haber estado **con él** ni haber disfrutado **de él mientras vivía**; de haber pasado largas temporadas **sin verle**; de **no haberle dado** todo mi **amor** y **atención** en **vida**.

Un día, en pleno llanto, me pregunté: «¿**Lloro** verdaderamente por **él** o por **mí**?»

Entonces me dije: **Él está mejor** que yo. Por tanto, estoy **llorando por mí**, por haberme **quedado solo**... ¿**Puro egoísmo**? Reflexioné y vi que **no había razón** para **llorar**. Noté su **presencia** con más **fuerza** que cuando **él vivía**.»

Concluía: «Toda **felicidad** depende sólo de un **estado interior** y **espiritual**. Todo **egoísmo**, toda **pasión**, produce **descontento** e **infelicidad**.

Cultivar la sed de trascendencia —Dios—, ayuda a entender el universo creado, a vivir al estilo de la propia vida y a saber darle sentido.»

Lectures de la missa diària i santoral

21. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Rm 4,20-25 / SI: Lc 1 / Lc 12, 13-21]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestínic; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ Dimarts [Rm 5,12.15b. 17.19.20b-21 / SI 39 / Lc 12, 35-38]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. ■ Dimecres [Rm 6,12-18 / SI 123 / Lc 12,39-48]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prevere franciscà, patró dels capellans castrens. Sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ Dijous [Rm 6,19-23 / SI 1 / Lc 12,49-53]. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855). Sant Martíà, mr.

25. ■ Divendres [Rm 7,18-25a / SI 118 / Lc 12,54-59]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus. Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa). Sants Crisostom i Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

26. ■ Dissabte [Rm 8,1-11 / SI 23 / Lc 13,1-9]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic. Sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ † Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 35,15b-17.20-22a / SI 33 / 2Tm 4,6-8. 16-18 / Lc 18,9-14]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

DIUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,8-13)

En aquells dies, els amalequites anaren a Rafidim per atacar el poble d'Israel. Moisès digué a Josuè: «Recluta homes de guerra i demà al matí surt a combatre contra els amalequites. Jo m'estaré dret dalt el turó amb la vara de Déu a la mà». Josuè complí les ordres de Moisès i començà la batalla contra els amalequites. Moisès, Aharon i Hur pujaren dalt el turó. Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites. A la fi les mans ja li pesaven massa per poder mantenir-les alçades. Llavors li acostaren una pedra, s'hi assegué, i Aharon i Hur, un a cada banda, li aguantaven les mans. Així pogué mantenir les mans immòbils fins a la posta del sol, i Josuè derrotà els amalequites i abaté els seus homes amb l'espasa.

Salm responsorial (120)

R. *L'ajuda em vindrà del Senyor, que ha fet el cel i la terra.*

Alç els ulls a les muntanyes: / d'on em vindrà l'ajuda? / L'ajuda em vindrà del Senyor, / del Senyor que ha fet cel i terra. R.

Que no deixi rrelliscar el teu peu, / ni s'adormi el qui et guarda. / El guardià d'Israel mai no s'adorm, / sempre vigila. R.

És el Senyor qui et guarda, el Senyor t'empara / al teu costat mateix. / De dia el sol no et farà mal, / ni la lluna de nit. R.

El Senyor et guarda en tota desgràcia, / et guarda la vida. / El Senyor guarda tots els teus passos / ara i per tots els segles. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 3,14-4,2)

Estimat, persevera en la doctrina que has après i has acceptat amb tota confiança, recordant qui són, els qui te l'han ensenyada; des de menut coneixes les Sagrades Escriures que tenen el poder de donar-te la saviesa que duu a la salvació a través de la fe en Jesucrist. Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i és útil per a ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé, perquè l'home de Déu sigui madur, sempre a punt per a tota obra bona.

Davant de Déu i de Jesucrist, que ha de judicar els vius i els morts, i pensant en la seva manifestació i en el seu Regne, t'adverteixo formalment que proclamis la paraula de l'Evangeli: insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és, mira de convèncer la gent, reprèn, anima'ls, esperant amb tota paciència, com un mestre que sap ensenyar.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 18,1-8)

En aquell temps, Jesús deia als deixebles aquesta paràbola, per ensenyar que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança: «En una ciutat hi havia un jutge que desconeixia tot temor de Déu i tota consideració als homes. A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: «Feu-me justícia contra aquest home que pledeja contra mi». El jutge durant molts dies no n'hi feia cas, però a la fi pensà: «A mi no em diu res el temor de Déu ni la consideració als homes, però aquesta viuda és tan pesada que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més.»

I el Senyor digué: «Fixeu-vos què diu aquest jutge sense entranyes. ¿I vosaltres creieu que Déu, ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia? Us asseguro que els farà justícia molt aviat. Però quan el Fill de l'home vindrà, ¿creieu que trobarà fe a la terra?»

Lectura del libro del Èxodo (Éx 17,8-13)

En aquellos días, Amalec vino y atacó a Israel en Refidín. Moisés dijo a Josué: «Escoge unos cuantos hombres, haz una salida y ataca a Amalec. Mañana yo estaré en pie en la cima del monte, con el bastón de Dios en la mano». Hizo Josué lo que le decía Moisés, y atacó a Amalec; entretando, Moisés, Aarón y Jur subían a la cima del monte.

Mientras Moisés tenía en alto las manos, vencía Israel; mientras la tenía bajadas, vencía Amalec. Y, como le pesaban los brazos, sus compañeros tomaron una piedra y se la pusieron debajo, para que se sentase; mientras, Aarón y Jur le sostenían los brazos, uno a cada lado. Así resistieron en alto los brazos hasta la puesta del sol. Josué derrotó a Amalec y a su pueblo, a filo de espada.

Salmo responsorial (120)

R. *Nuestro auxilio es el nombre del Señor, que hizo el cielo y la tierra.*

Levanto mis ojos a los montes: / ¿de dónde me vendrá el auxilio? / El auxilio me viene del Señor, / que hizo el cielo y la tierra. R.

No permitirá que resbale tu pie, / tu guardián no duerme; / no duerme ni reposa / el guardián de Israel. R.

El Señor te guarda a su sombra, / está a tu derecha; / de día el sol no te hará daño, / ni la luna de noche. R.

El Señor te guarda de todo mal, / él guarda tu alma; / el Señor guarda tus entradas y salidas, / ahora y por siempre. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 3,14-4,2)

Querido hermano:

Permanece en lo que aprendiste y creíste, consciente de quiénes lo aprendiste y que desde niño conoces las Sagradas Escrituras: ellas pueden darte la sabiduría que conduce a la salvación por medio de la fe en Cristo Jesús. Toda Escritura es inspirada por Dios y además útil para enseñar, para argüir, para corregir, para educar en la justicia, a fin de que el hombre de Dios sea perfecto y esté preparado para toda obra buena.

Te conjuro delante de Dios y de Cristo Jesús, que ha de juzgar a vivos y a muertos, por su manifestación y por su reino: proclama la palabra, insiste a tiempo y a destiempo, arguye, reprocha, exhorta con toda magnanimidad y doctrina.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 18,1-8)

En aquel tiempo, Jesús decía a sus discípulos una paràbola para enseñarles que es necesario orar siempre, sin desfallecer.

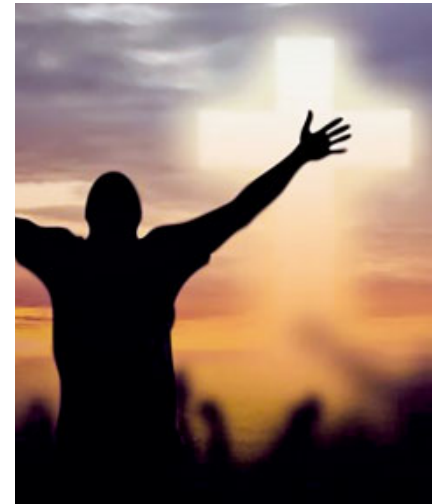
«Había un juez en una ciudad que ni temía a Dios ni le importaban los hombres. En aquella ciudad había una viuda que solía ir a decirle: «Hazme justicia frente a mi adversario».

Por algún tiempo se estuvo negando, pero después se dijo a sí mismo: «Aunque ni temo a Dios ni me importan los hombres, como esta viuda me está molestando, le voy a hacer justicia, no sea que siga viniendo a cada momento a importunarme».

Y el Señor añadió: «Fijaos en lo que dice el juez injusto; pues Dios, ¿no hará justicia a sus elegidos que claman ante él día y noche?: ¿o les dará largas? Os digo que les hará justicia sin tardar. Pero, cuando venga el Hijo del hombre, ¿encontrará esta fe en la tierra?».

Trobar fe a la terra

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Hi ha una sèrie de paràboles en l'Evangeli de sant Lluç que tenen una força especial. Algunes són conegudes, altres, però, no tant. La força que tenen les expressions del Senyor rau en el fet que fan molt properes, al nostre àmbit quotidià, les expressions sacrosantes de la Bíblia i la tradició creient, com són la seva transcendència, el seu poder, la seva misericòrdia, el seu perdó...

I és ben curiós que, per parlar de la necessitat de pregar sense defallir, faci servir una expressió tan sorprenent d'un jutge insensible a les peticions d'una viuda pobre, desinteressat per la necessitat d'altri. A més a més, aquest accent és molt de sant Lluç, i del Senyor: perquè recorda que els pobres han de ser sempre escoltats; que les seves pregàries són ateses amb més eficàcia per Déu que la dels justos i pius. Tot i així, l'expressió crida l'atenció.

Per què sant Lluç fa servir aquí aquesta *santa* insolència? Perquè el Senyor la feia servir també de tant en tant, i sempre per recordar-nos, amb un llenguatge ben nostre, l'alteritat absoluta de Déu Pare; la seva immensa transcendència, el ser absolutament inabastable per la nostra condició mortal. I, ¿per què ens en parla Crist? ¿Perquè tinguem una por absolutament espaiadora? Ben al contrari, perquè hi confiem encara més.

El joc, tan sorprenent com didàctic del Senyor, combina precisament les dues facetes que necessita la nostra vida espiritual: vibrar amb la grandesa de Déu, capaç de treure vida del no-res i de la mateixa mort, i també confiar en la proximitat de la providència del Pare etern, que va més enllà, no només del cosmos visible, sinó també del cosmos invisible de la nostra petitesa i —per què no?— de la nostra misèria. Confiem sempre en Déu, posem-hi la nostra fe (divina) i la nostra confiança (humana).

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 20, a les 12.30 h. Inici de ministeri de Rector de Mn. Joan Làzaro a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa.

Dimecres 23, a les 11 h. Consell Diocesà de Càritas.

Dijous 24, a les 18 h. Acte d'inauguració del centenari de l'Escola Mare de Déu de Montserrat de Rubí.

Dissabte 26 (al Casal Borja de Sant Cugat) i diumenge 27 (a Terrassa). VIII Jornades Transmet!

Parròquia de Sant Esteve del Coll

Parròquia de Santa Maria del Prat

Inici de ministeri a Llinars i Vallgorguina. El diumenge 29 de setembre, Mons. Salvador Cristau va presidir la celebració de l'Eucaristia a les parròquies de Sant Esteve del Coll, Santa Maria del Prat de Llinars del Vallès i Sant Andreu de Vallgorguina amb motiu de l'inici de ministeri de Mn. Jaume Casas com a nou rector d'aquestes tres parròquies del Vallès Oriental.

Inici de curs en el Seminari de Terrassa. El dimarts 1 d'octubre, Mons. Saiz Menezes presidí la Missa d'inici de curs al Seminari de Terrassa, acompanyat per l'equip de formadors, rectors de les parròquies dels seminaristes, familiars i amics. Enguany han entrat sis seminaristes nous procedents de Terras-

sa, Matadepera, Sabadell, Valldoreix i Sant Cugat del Vallès.

Inauguració de curs a l'Ateneu Sant Pacià. El dimecres 2 d'octubre, Mons. Saiz Menezes acompanyat pel seu Bisbe auxiliar, Mons. Salvador Cristau, va participar en els actes d'inauguració de curs a l'Ateneu Sant Pacià, que varen començar amb la celebració de l'Eucaristia.

Notícies

Ultreia interdiocesana de Cursets de Cristiandat. El diumenge 29 de setembre, al matí, es va celebrar una Ultreia interdiocesana amb representants dels Cursets de Cristiandat de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Girona.

Les relíquies de santa Bernadeta visiten Terrassa

El diumenge dia 3 de novembre, a la Catedral del Sant Esperit. Arribada a les 11.45 h; a les 12 h, Missa dominical; a les 13 h, primer torn de vetlla de les relíquies; a les 19 h, Vespres; a les 20 h, Missa dominical.

El dilluns dia 4 a l'església de Santa Maria. A les 11 h, primer torn de vetlla de les relíquies; a les 18 h, Exposició del Santíssim, Adoració i Reserva; a les 18.45 h, trasllat a l'església de Sant Pere.

A l'església de Sant Pere. A les 19 h, Missa solemne presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Menezes; a les 19.45 h, processó de les torxes i res del Sant Rosari; a les 20.30 h, oració i benedicció solemne per part del Sr. Bisbe.

tubre (al Centre Borja, Sant Cugat del Vallès). A les 11 h, inauguració de les jornades. Conferència marc a càrrec de Mons. Alfonso Carrasco Rouco, Bisbe de Lugo: «El primer anunci per la nova evangelització». Presentació de les accions del Pla Pastoral per a aquest curs. A la tarda: Experiències de primer anunci a la diòcesi. Diumenge 27 d'octubre, a les 10.30 h, trobada d'infants; a les 12 h, a la Catedral de Terrassa, Missa presidida per Mons. Saiz Menezes. Clausura de les jornades.

Agenda

VIII Jornades Transmet! La missió de l'Església avui. El primer anunci per la nova evangelització. Dissabte 26 d'oc-

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Bautizados y enviados (y II)

Hoy celebramos la Jornada del DOMUND de 2019. El lema elegido por el papa Francisco es: «Bautizados y enviados: la Iglesia de Cristo en misión en el mundo». El Papa nos recuerda que el bautismo es un don que nos incorpora a Cristo, y al mismo tiempo es una vocación que nos llama a ser misioneros, a colaborar activamente en la misión. Ciertamente, hoy esta misión se lleva a cabo con formas nuevas, según las necesidades del momento presente. El Espíritu Santo sigue suscitando nuevos carismas para garantizar que la Iglesia continúe cumpliendo el mandato misionero. Los dones de la fe y del amor de Dios han sido recibidos por nosotros de manera gratuita, y gratuitamente los hemos de compartir. Dios quiere que todos los seres humanos se salven y lleguen al conocimiento de la verdad, y a la experiencia de su amor misericordioso, por medio de la Iglesia.

Gracias al bautismo iniciamos una vida nueva a imagen y semejanza de Dios, somos liberados del pecado y regenerados como hijos de Dios, somos incorporados a la Iglesia y participamos de su misma misión. El bautismo es, pues, cumplimiento de la promesa de ser hijos en el Hijo, hijos de Dios e hijos de la Iglesia. Los miembros de la Iglesia son impulsados a continuar la misión a través de la caridad, con la cual aman a Dios y desean participar, con todos los hombres, del gozo inmenso de la vida de hijos de Dios. A esta vida nueva han sido destinados y llamados todos los hombres y las mujeres para formar un solo pueblo.

Aquí y ahora, el Señor nos sigue enviando a cada uno de nosotros, y éste es el principal servicio que la Iglesia puede prestar a cada persona y a toda la humanidad en el momento presente. Vivimos un tiempo en el que el ser humano está alcanzando unas

conquistas científicas y técnicas que nos producen vértigo, pero, al mismo tiempo, le cuesta cada vez más encontrar el sentido último de la vida y también vivir en fraternidad con sus semejantes. Y es que sólo desde Cristo el ser humano podrá comprenderse plenamente a sí mismo, encontrar el sentido de la vida y llegar a vivir como una familia. La misión es responsabilidad de toda la Iglesia, de todos sus miembros. Toda la Iglesia y cada Iglesia local tiene que vivir la solicitud misionera, cada miembro según su función y según los carismas recibidos.

El papa san Juan Pablo II distinguió tres situaciones de evangelización. En primer lugar, la misión *ad gentes* con los no cristianos, es decir, pueblos, grupos humanos, contextos socio-culturales donde Cristo y su Evangelio no son conocidos, o donde faltan comunidades cristianas que puedan encarnar la fe en el propio ambiente y

anunciarla a otros grupos. En segundo lugar, la acción pastoral de la Iglesia donde está implantada, donde hay comunidades cristianas con estructuras eclesiales adecuadas y sólidas, con fe y vida, que irradian el testimonio del Evangelio y sienten el compromiso de la misión universal. En tercer lugar, la nueva evangelización con los bautizados no creyentes. Se trata de una situación intermedia, especialmente en los países de antigua cristiandad, donde grupos enteros de bautizados han perdido el sentido de la fe e incluso no se reconocen como miembros de la Iglesia y llevan una existencia alejada de Cristo y de su Evangelio.

Bautizados y enviados: la Iglesia de Cristo en misión en el mundo. Ante este reto que el Papa nos presenta quiero decir tres cosas hoy: Un agradecimiento de corazón a nuestros misioneros: sacerdotes, religiosos y familias en misión. Una llamada a todos los bautizados, para que reaviven su dimensión y su conciencia misionera. Una oración a María, la Madre, que vivió y participó con total intensidad la misión de su Hijo desde el momento de la Encarnación, y que nos consuela y acompaña en la misión de la Iglesia.